

กฎหมายของ พระเจ้า สำหรับคริสเตียนในปัจจุบัน

kotmaikhongphrachao.org

ภาคผนวกที่ 8h: การเชื่อฟังบางส่วนและเชิงสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระวิหาร

หน้านี้เป็นส่วนหนึ่งของชุดบทความที่ศึกษากฎหมายของพระเจ้า ซึ่งสามารถปฏิบัติได้เฉพาะเมื่อพระวิหารยังตั้งอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเท่านั้น

- [ภาคผนวกที่ 8a: บทบัญญัติของพระเจ้าที่ต้องอาศัยพระวิหาร](#)
- [ภาคผนวกที่ 8b: การถวายเครื่องบูชา — เหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติได้ในปัจจุบัน](#)
- [ภาคผนวกที่ 8c: เทศกาลตามพระคัมภีร์ — เหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติได้แม้แต่เทศกาลเดียวในปัจจุบัน](#)
- [ภาคผนวกที่ 8d: บทบัญญัติเรื่องความบริสุทธิ์ — เหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติได้หากไม่มีพระวิหาร](#)
- [ภาคผนวกที่ 8e: ทศางค์และผลแรก — เหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติได้ในปัจจุบัน](#)
- [ภาคผนวกที่ 8f: พิธีมหาสนิท — อาหารมื้อสุดท้ายของพระเยซูคือเทศกาลปัสกา](#)
- [ภาคผนวกที่ 8g: บทบัญญัติของนาซาร์และคำปฏิญาณ — เหตุใดจึงไม่สามารถปฏิบัติได้ในปัจจุบัน](#)
- [ภาคผนวกที่ 8h: การเชื่อฟังบางส่วนและเชิงสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพระวิหาร \(หน้านี้\).](#)
- [ภาคผนวกที่ 8i: กางเขนและพระวิหาร](#)

ความเข้าใจผิดที่ยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งในศาสนาสัมัยใหม่ คือความเชื่อว่าพระเจ้าทรงยอมรับการเชื่อฟังเพียงบางส่วน หรือยอมรับการเชื่อฟังแบบเชิงสัญลักษณ์ แทนที่บทบัญญัติที่พระองค์ทรงประทาน แต่กฎหมายของพระเจ้านั้นแม่นยำ ทุกถ้อยคำ ทุกรายละเอียด ทุกขอบเขตที่ทรงเปิดเผยผ่านผู้เผยพระวจนะของพระองค์และผ่านพระเมสสิยาห์ ล้วนมีน้ำหนักแห่งพระราชอำนาจของพระองค์อย่างครบถ้วน ห้ามเพิ่มสิ่งใด ห้ามตัดสิ่งใดออก (เฉลยธรรมบัญญัติ 4:2; 12:32) ทั้งนี้ที่คนหนึ่งตัดสินใจว่า “ส่วนหนึ่ง” ของกฎหมายพระเจ้าสามารถเปลี่ยนแปลง ผ่อนคลาย แทนที่ หรือจินตนาการใหม่ได้ เขาก็ไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าอีกต่อไป — เขาเชื่อฟังตนเอง

ความแม่นยำของพระเจ้าและธรรมชาติของการเชื่อฟังที่แท้จริง

พระเจ้าไม่เคยประทานบทบัญญัติแบบคลุมเครือ พระองค์ทรงประทานบทบัญญัติที่เฉพาะเจาะจง เมื่อทรงบัญชาเรื่อง **เครื่องบูชา** พระองค์ทรงให้รายละเอียดเกี่ยวกับสัตว์ ปุโรหิต แทนบูชา ไฟ สถานที่ และเวลา เมื่อทรงบัญชาเรื่อง **เทศกาล** พระองค์ทรงกำหนดวัน เครื่องบูชา ข้อกำหนดด้านความบริสุทธิ์ และสถานที่นมัสการ เมื่อทรงบัญชาเรื่อง **คำปฏิญาณ** พระองค์ทรงกำหนดว่าคำปฏิญาณเริ่มอย่างไร ดำเนินอย่างไร และต้องจบอย่างไร เมื่อทรงบัญชาเรื่อง **ทิศทางและผลแรก** พระองค์ทรงกำหนดว่าจะนำอะไรมา นำมาที่ไหน และใครเป็นผู้รับ ไม่มีสิ่งใดขึ้นอยู่กับความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์หรือการตีความส่วนตัว

ความแม่นยำนี้ไม่ใช่เรื่องบังเอิญ แต่มันสะท้อนพระลักษณะของพระเจ้าผู้ทรงประทานกฎหมาย พระเจ้าไม่เคยสะเพร่า ไม่เคยประมาณคร่าว ๆ ไม่เคยเปิดช่องให้ตีความ พระองค์ทรงคาดหวังการเชื่อฟังต่อสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา ไม่ใช่ต่อสิ่งที่มนุษย์อยากให้พระองค์ทรงบัญชา

ดังนั้น เมื่อคนหนึ่งเชื่อฟังกฎหมายเพียงบางส่วน — หรือแทนการกระทำที่ทรงกำหนดด้วยการกระทำเชิงสัญลักษณ์ — เขาก็ไม่ได้เชื่อฟังพระเจ้าอีกต่อไป แต่กำลังเชื่อฟัง “ฉบับของคำสั่ง” ที่เขาประดิษฐ์ขึ้นเอง

การเชื่อฟังบางส่วนคือการไม่เชื่อฟัง

การเชื่อฟังบางส่วน คือความพยายามที่จะรักษาองค์ประกอบที่ “ง่าย” หรือ “สะดวก” ของบทบัญญัติไว้ แต่ทิ้งองค์ประกอบที่รู้สึกว่ายาก มีต้นทุน หรือจำกัดเสรีภาพ อย่างไรก็ตาม กฎหมายไม่มาเป็นชิ้น ๆ การเชื่อฟังแบบเลือกได้ คือการปฏิเสธพระราชอำนาจของพระเจ้าเหนือส่วนที่ถูกกละเลย

พระเจ้าทรงเตือนอิสราเอลซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า การปฏิเสธแม้รายละเอียดเพียงข้อเดียวของบทบัญญัติของพระองค์ คือการกบฏ (เฉลยธรรมบัญญัติ 27:26; เยเรมีย์ 11:3-4) พระเยซูทรงยืนยันความจริงเดียวกันเมื่อพระองค์ตรัสว่า ผู้ใดฝ่าฝืนลายแม้บทบัญญัติที่เล็กที่สุด จะถูกเรียกว่าเล็กที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ (มัทธิว 5:17-19) พระเมสสิยาห์ไม่เคยทรงอนุญาตให้ละทิ้งส่วนที่ยากแล้วเก็บส่วนที่เหลือไว้

สิ่งสำคัญที่ทุกคนต้องเข้าใจคือ บทบัญญัติที่ต้องอาศัยพระวิหารไม่เคยถูกยกเลิก พระเจ้าทรงนำพระวิหารออกไป ไม่ใช่ทรงนำกฎหมายออกไป เมื่อกฎหมายไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วน การเชื่อฟังบางส่วนไม่ใช่ทางเลือก ผู้มานมัสการต้องให้เกียรติกฎหมายด้วยการปฏิเสธที่จะดัดแปลงมัน

การเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์คือการนมัสการที่มนุษย์สร้างขึ้น

การเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์อันตรายยิ่งกว่า คือเมื่อคนหนึ่งพยายามแทนที่บทบัญญัติที่ปฏิบัติไม่ได้ด้วยการกระทำเชิงสัญลักษณ์ที่ตั้งใจจะ “ให้เกียรติ” กฎเดิม แต่พระเจ้าไม่เคยทรงอนุญาตสิ่งทดแทนเชิงสัญลักษณ์ พระองค์ไม่เคยทรงอนุญาตให้อิสราเอลแทนเครื่องบูชาด้วยคำอธิษฐาน หรือแทนเทศกาล

ด้วยการทำสมาธิ ในขณะที่พระวิหารยังตั้งอยู่ พระองค์ไม่เคยทรงอนุญาตคำปฏิญาณนาซีร์เชิงสัญลักษณ์ ไม่เคยทรงอนุญาตทศางค์เชิงสัญลักษณ์ และไม่เคยตรัสกับใครว่าพิธีภายนอกสามารถถูกแทนที่ด้วย “ฉบับที่ย่อและทำได้ทุกที่” ตามที่มนุษย์กำหนด

การสร้างการเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์ คือการทำที่ว่าเป็นไปไม่ได้ทางกายภาพนั้นทำให้พระเจ้าทรง “ประหลาดใจ” — ราวกับว่าพระเจ้าต้องการความช่วยเหลือจากเราเพื่อ “จำลอง” สิ่งที่พระองค์เองทรงนำออกไป แต่นี่เป็นการลบหลู่พระเจ้า เพราะมันปฏิบัติต่อบทบัญญัติของพระองค์ราวกับยืดหยุ่นได้ ความแม่นยำของพระองค์ราวกับตอรองได้ และพระประสงค์ของพระองค์ราวกับต้อง “ฟังพา” ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์

การเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์คือการไม่เชื่อฟัง เพราะมันแทนที่พระบัญชาที่พระเจ้าตรัสด้วยสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ตรัส

เมื่อการเชื่อฟังเป็นไปไม่ได้ พระเจ้าทรงเรียกให้ยับยั้ง ไม่ใช่ให้แทนที่

เมื่อพระเจ้าทรงนำพระวิหาร แทนบูชา และการปรนนิบัติของคนเลวออกไป พระองค์ทรงประกาศอย่างชัดเจนว่า: บทบัญญัติบางอย่างไม่สามารถปฏิบัติได้อีกต่อไป แต่พระองค์ไม่ได้ทรงอนุญาตให้สิ่งใดเข้ามาแทนที่

ท่าทีที่ถูกต้องต่อบทบัญญัติที่ไม่สามารถปฏิบัติได้ทางกายภาพนั้นเรียบง่าย:

ยับยั้งจากการเชื่อฟัง จนกว่าพระเจ้าจะทรงฟื้นฟูเครื่องมือแห่งการเชื่อฟัง.

นี่ไม่ใช่การไม่เชื่อฟัง แต่มันคือการเชื่อฟังต่อขอบเขตที่พระเจ้าเองทรงตั้งไว้ เป็นความยำเกรงพระยาห์เวห์ที่แสดงออกผ่านความถ่อมใจและการยับยั้งตน

การประดิษฐ์ “ฉบับเชิงสัญลักษณ์” ของกฎหมายไม่ใช่ความถ่อมใจ — แต่มันคือการกบฏที่แต่งกายเป็นความเคร่งศาสนา

อันตรายนของ “ฉบับที่ทำได้”

ศาสนาสัมัยใหม่มักพยายามสร้าง “ฉบับที่ทำได้” ของบทบัญญัติที่พระเจ้าทรงทำให้เป็นไปไม่ได้:

- พิธีมหาสนิทที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นเพื่อแทนการถวายลูกแกะปัสกา
- การบริจาคเงินสิบเปอร์เซ็นต์เพื่อแทนทศางค์ที่พระเจ้าทรงนิยามไว้
- “การซ่อมเทศกาล” เพื่อแทนเครื่องบูชาที่ทรงบัญชาไว้ในกรุงเยรูซาเล็ม
- แนวปฏิบัตินาซีร์เชิงสัญลักษณ์เพื่อแทนคำปฏิญาณจริง

- “คำสอนเรื่องความบริสุทธิ์” เชิงพิธีกรรมเพื่อแทนระบบความบริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์

แนวปฏิบัติเหล่านี้แต่ละอย่างเดินตามรูปแบบเดียวกัน:

1. พระเจ้าทรงประทานคำสั่งที่แม่นยำ
2. พระเจ้าทรงนำพระวิหารออกไป ทำให้การเชื่อฟังเป็นไปได้
3. มนุษย์ประดิษฐ์ฉบับที่ดัดแปลงซึ่งเขาทำได้
4. แล้วเรียกมันว่า “การเชื่อฟัง”

แต่พระเจ้าไม่ทรงยอมรับสิ่งทดแทนสำหรับบทบัญญัติของพระองค์ พระองค์ทรงยอมรับเฉพาะการเชื่อฟังที่พระองค์ทรงนิยามไว้เท่านั้น

การสร้างสิ่งทดแทน คือการสื่อเป็นนัยว่าพระเจ้าทรงทำผิดพลาด — ราวกับว่าพระองค์ทรงคาดหวังให้เชื่อฟังต่อไป แต่กลับไม่ทรงรักษาวินัยทางแห่งการเชื่อฟังไว้ มันยกความฉลาดของมนุษย์ขึ้นเป็น “คำตอบ” ต่อ “ปัญหา” ที่พระเจ้าควรจะมองข้าม ซึ่งเป็นการดูหมิ่นพระปรีชาญาณของพระองค์

การเชื่อฟังในวันนี้: ให้เกียรติกฎหมายโดยไม่ดัดแปลง

ท่าทีที่ถูกต้องในวันนี้ก็เหมือนท่าทีที่พระคัมภีร์เรียกร้องเสมอ: เชื่อฟังทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงทำให้เป็นไปได้ และปฏิเสธที่จะดัดแปลงสิ่งที่พระองค์ไม่ได้ทรงทำให้เป็นไปได้

- เราเชื่อฟังบทบัญญัติที่ไม่ต้องอาศัยพระวิหาร
- เราให้เกียรติบทบัญญัติที่ต้องอาศัยพระวิหาร ด้วยการปฏิเสธที่จะดัดแปลงมัน
- เราปฏิเสธการเชื่อฟังบางส่วน
- เราปฏิเสธการเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์
- เรายำเกรงพระเจ้ามากพอที่จะเชื่อฟังเฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงบัญชา และในวิธีที่พระองค์ทรงบัญชา

นี่คือความเชื่อแท้ นี่คือการเชื่อฟังแท้ ทุกสิ่งอื่นคือศาสนาที่มนุษย์สร้างขึ้น

หัวใจที่สันส่ห้านต่อพระวณะของพระองค์

พระเจ้าทรงพอพระทัยในผู้ที่มีสการที่สันส่ห้านต่อพระวณะของพระองค์ (อิสยาห์ 66:2) — ไม่ใช่ผู้ที่มีสการที่ปรับแต่งพระวณะของพระองค์ให้สะดวกหรือทำได้ คนที่ถ่อมใจจะไม่ประดิษฐ์กฎหมายใหม่เพื่อแทนที่บทบัญญัติที่พระเจ้าทรงทำให้เกินเอื้อมชั่วคราว เขาตระหนักว่า การเชื่อฟังต้องสอดคล้องกับคำสั่งที่พระเจ้าตรัสจริงเสมอ

กฎหมายของพระเจ้ายังคงสมบูรณ์แบบ ไม่มีสิ่งใดถูกยกเลิก แต่ไม่ใช่ทุกบัญญัติจะสามารถปฏิบัติได้
ในวันนี้ การตอบสนองของผู้สวดขี้อคือ ปฏิเสธการเชื่อฟังบางส่วน ปฏิเสธการเชื่อฟังเชิงสัญลักษณ์
และให้เกียรติกฎหมายตามที่พระเจ้าทรงประทานไว้ทุกประการ